

Ψήφισμα Κληρικών της Ι.Μ. Θηβών σχετικά με την αποτέφρωση

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας](#)

Πραγματοποιήθηκε τή Δευτέρα 21η Ὀκτωβρίου 2019 ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Γεωργίου στό Κέντρο Ἐπιμορφώσεως καί Ἐπικοινωνίας (Συνεδριακό Κέντρο) τῆς Μητροπόλεώς μας στήν Εὐαγγελίστρια Ἀλιάρτου ἡ τακτική ἐτήσια Γενική Ἱερατική Σύναξη τῶν κληρικῶν τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Βοιωτίας, ἡ ὁποία ἔχει σκοπό τόν οὐσιαστικό προβληματισμό τῶν συνέδρων πάνω σέ ἐπίκαιρα θέματα πού ἀπασχολοῦν τήν ποιμαντική διακονία τους, τήν ὑπεύθυνη καθοδήγηση τῶν κληρικῶν ὑπό τόν Ἐπίσκοπο, τήν ἀνταλλαγή ἀπόψεων, τή λήψη κοινῶν ἀποφάσεων, τό συντονισμό τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας καί τή σύσφιξη τῶν συναδελφικῶν δεσμῶν.

Οἱ κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας ἐνέκριναν μέ μεγάλη

πλειοψηφία σχετικό ψήφισμα καταδίκης της αντιχριστιανικής πρακτικής και δήλωσαν ότι δεν θα δεχτούν να τελέσουν νεκρώσιμη ακολουθία (ἐκκλησιαστική κηδεία) για ἄτομο πού συνειδητά επέλεξε τήν ἀποτέφρωση για τό νεκρό σῶμα του.

Αναλυτικά το ψήφισμα:

Ἡ ταφή τοῦ νεκροῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου στή γῆ «ἐξ ἧς ἐλήφθη» προϋποθέτει καί ὑπονοεῖ πίστη στήν Ἀνάσταση τῶν νεκρῶν κατά τή Δευτέρα Παρουσία καί σημαίνει τήν ἐλπίδα καί ἐσχατολογική προσδοκία τῆς ζωῆς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀντιθέτως ἡ καύση καί ἀποτέφρωση ὑποδηλώνει ἔλλειψη πίστεως καί ἐλπίδας, καθώς σημαίνει τόν πλήρη ἀφανισμό καί ἐκμηδενισμό τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀποτέφρωση τῶν νεκρῶν σέ εἰδικές ἐγκαταστάσεις-ἀποτεφρωτήρια παρουσιάζεται στό πλαίσιο τῆς γενικευμένης ἤδη ἐκκοσμίκευσης ἀπλά ὡς ὑπόθεση πού ἀφορᾷ στή δημόσια ὑγεία, τήν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί χωροταξικά προβλήματα, τά ὁποῖα εἶναι πολύ σοβαρά καί ἀπασχολοῦν καί τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὅποια ἔχει δείξει μεγάλη εὐαισθησία στήν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τοῦ πλανήτη μας.

Γιά τήν Ἐκκλησία, ὅμως, τό ζητήμα αὐτό εἶναι σοβαρό καί ἐνέχει προεκτάσεις, γιατί ἄπτεται τοῦ δόγματος καί σχετίζεται μέ τήν ἀνθρωπολογία τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία δέν δέχεται γιά τά μέλη Της τήν ἀποτέφρωση τοῦ σώματος, διότι τοῦτο εἶναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Α΄ Κορ. 6, 19), στοιχεῖο τῆς ὑποστάσεως τοῦ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθέντος ἀνθρώπου (Γεν. 1, 24), καί περιβάλλει αὐτό μέ σεβασμό καί τιμή ὡς ἔκφραση ἀγάπης πρὸς τό κεκοιμημένο μέλος Της καί ὡς ἐκδήλωση πίστεως στήν κοινή πάντων ἀνάσταση.

Εἶναι ἀδιανόητο συνειδητός Ὁρθόδοξος Χριστιανός νά ἀρνεῖται τόν ἐνταφιασμό καί νά ἐπιλέγει τήν ἀποτέφρωση.

Ένας τέτοιος άνθρωπος μέ την έπιλογή του αύτή δηλώνει έμπρακτα ότι αύτονομήθηκε καί άποξενώθηκε άπό την πίστη καί πράξη τής Έκκλησίας, έφ όσον ό ένταφιασμός ήταν καί εΐναι ό μόνος χριστιανικά άποδεκτός τρόπος «διαχείρισης» τών νεκρών σωμάτων.

Ό τόπος ταφής τοϋ νεκροϋ σώματος γίνεται σημείο άναφοράς, άγάπης, τιμής, έκφράσεως πόνου καί όδύνης πού ψυχολογικά άνακουφίζουν καί άναπαύουν τούς συγγενείς καί φίλους τοϋ έκλιπόντος.

Ή άρνηση στήν καύση τών νεκρών καί ή έμμονή στήν ταφή δέν όφείλεται σέ σκοταδισμό, φανατισμό ή άλλες σκοπιμότητες άπό μέρος τής Έκκλησίας, αλλά βασίζεται στή μακραίωνη όρθόδοξη παράδοση καί άποτελεΐ κατάφαση στήν καταξίωση τοϋ όλου ανθρώπου, άρα καί τοϋ σώματος.

Φυσικά δέν τίθεται ζήτημα γιά τούς έτεροδόξους, άλλοθρήσκους, άθέους ή άθρήσκους. Όλοι εΐμαστε έλεύθεροι καί ύπεύθυνοι γιά τίς έπιλογές καί τις πράξεις μας. Ή Έκκλησία, όμως, ή όποία σέβεται την έλευθερία κάθε ανθρώπου, σέ περίπτωση πού τής ζητηθεΐ νά παραβεΐ τίς άρχές καί παραδόσεις Της κάτι τέτοιο δέν μπορεί νά τό άποδεχθεΐ.

Έτσι κάθε πρόταση γιά δΐθθεν «ίερολογία» τής διαδικασίας άποτέφρωσης πέφτει

έξ όρισμοϋ στό κενό ως αντίθετη πρός τούς Ίερούς Κανόνες καί τήν Άλήθεια τής Όρθόδοξης Έκκλησίας.

Σύμφωνα μέ όλα αϋτά οί Κληρικοί τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας, θέλοντας νά παραμείνουμε πιστοί στά δόγματα, τήν έκκλησιαστική παράδοση αιώνων, τούς ίερούς κανόνες διατρανώνουμε τήν πλήρη αντίθεσή μας στήν καινοφανή, αντιπαραδοσιακή καί αντιχριστιανική πρακτική τής καύσης τῶν νεκρῶν καί δεσμευόμαστε ότι δέν μπορούμε νά δεχθοϋμε νά τελέσουμε νεκρώσιμη ακολουθία (κηδεία), ὑπέρ αναπαύσεως τής ψυχῆς ατόμου, τό όποιο αποφάσισε καί ζήτησε, τό ίδιο ἢ τό οικογενειακό περιβάλλον του, τήν καύση καί όχι τήν ταφή τοϋ νεκροϋ σώματός του.

Προηγήθηκαν οί δύο κεντρικές εισηγήσεις τής ήμερίδας:

Α) Από τόν πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη κ. Χρυσόστομο Κουλουριώτη, καθηγούμενο τής Ίερᾶς Μονῆς Αγίας Παρασκευῆς Μαζίου Μεγάρων καί Ίεροκήρυκος τοϋ Ίεροϋ Καθεδρικοϋ Ναοϋ Άθηνῶν μέ θέμα: «Ή έκκοσμίκευση ως ὕφαλος τής έκκλησιαστικῆς ζωῆς».

Β) Από τόν έλλογιμώτατο κ. Μιχαήλ Τρίτο, καθηγητή τοῦ Τμήματος Ποιμαντικής καί Κοινωνικής Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. μέ θέμα: «Ὁ ἱερεὺς ἐνώπιον τῶν προκλήσεων τῆς ἀπιστίας».

Οἱ βαρυσήμαντες εἰσηγήσεις τῶν δύο ἐκλεκτῶν ὁμιλητῶν ἔδωσαν στό σῶμα τήν ἀφορμή γιά βαθύτερο προβληματισμό καί διεξήχθη γόνιμος διάλογος, ὅπου ἐκφράσθηκαν πολλές καί διάφορες ἀπόψεις. Ὁ Σεβασμιώτατος συνόψισε καί συνέθεσε τίς ἀπόψεις συμπερεσματικά καί ἔδωσε γενικές ποιμαντικές ὁδηγίες. Ἀναφέρθηκε ἐπίσης σέ ποικίλα διοικητικά θέματα χαράσσοντας τίς κατευθυντήριες γραμμές καί τό γενικό πλαίσιο αντιμετώπισής τους.

Στή σύναξη ἐπίσης ἔγινε ἀναφορά στό καινοφανές γιά τήν Ἑλλάδα πρόβλημα τῆς καύσης καί ἀποτέφρωσης τῶν νεκρῶν ἀντί γιά τήν παραδοσιακή ταφή καί στήν ἔναρξη πρόσφατα λειτουργίας ἀποτεφρωτηρίου στή Ριτσώνα. Ἀναφέρθηκε ὅτι κάτι τέτοιο εἶναι χριστιανικά ἀπαράδεκτο καί ἀντίκειται στήν Ἀγία Γραφή, τήν διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων καί στή μακραίωνη παράδοση καί πράξη τῆς Ἐκκλησίας.